

Silvo Šinkovec

Svetovna vas

Misli mi hitijo po planetu in obiskujem prijatelje: Yuji na Japonskem, Joseph in In Soog na Koreji, Marina, Rex in Marija na Filipinih, Atmo in Harry v Indoneziji, Abel na Timorju, Anna na otokih Fiji, Alag Soug v Čadu, Juanito iz Čila, ... Mary Cate in Bob v ZDA, Alberto v Italiji ... Ko sem bil v srednji šoli, moram priznati, nisem imel želja, da bi potoval. Pa tudi danes ne čutim želje biti turist. Pa vendar se je življenje zasukalo tako, da imam prijatelje po vsem svetu. Vesel sem, da sem postal državljani sveta. Misel, da imam prijatelje na vseh celinah me osrečuje. Svet je res postal velika vas.

Planet Zemlja je velika vas. Vse zvemo o vseh. V trenutku. Kdo je zmagal na parketu v Madridu, kako je s tekmo na olimpijskem stadionu v Rimu, kaj se je zgodilo z reko Tiso, kako je v Čečeniji, koliko hiš je bilo porušenih in oropanih na Timorju, koliko mamil so pridelali na plantažah v Južni Ameriki, kateri film so si ogledali na tem ali onem festivalu, kateri so zadnji dosežki v znanosti, kako je na trgu avtomobilov v... Sateliti prenašajo novice, poslušamo poročila vseh vrst. Vesel sem, da imam dostop do informacij. Vznemirljivo je vedeti o drugih ljudeh, deželah, dogodkih... Ljudje smo si bližje kot kdaj koli. Nikoli si niso toliko povedali, kot si danes lahko mi. Ker imamo neskončno veliko možnosti in priložnosti, se je tudi potreba po komuniciranju povečala. Vsi bi radi sporočali vsem. Želimo si, da bi se ta možnost še povečala. Da bi res vsi imeli možnost povedati vse, kar želijo, tudi tisti, ki še nimajo glasu.

Mnogo informacij pa ne pomeni tudi globine. Mnoštvo nas pogosto pušča na površini. Zato doživljamo, da smo zasuti z informacijami, posebno ko gre za vrsto informacij, ki nas ne zanimajo in ne zadovoljijo. Globalizacija lahko pomeni tudi dominacijo. Močnejši zasedejo bistvene in strateško pomembne informacije in z njimi manipulirajo – jih razporejajo in delijo po svojem vnaprej načrtanem scenariju. Globalizacija pomeni uravnilovko in osiromašenje. Podoba sveta se uniformira: ekonomske znamke, filmi, verski pojavi, glasba, moda... Jezi me, ko me kdo želi na silo spraviti v svoj kalup, mi prodaja informacije, ki jih ne potrebujem, ali želi z menoj manipulirati. Strah me je možnosti manipulacij in osiromašenja kultur. Najbrž zato raste odpor in strah do globalizacije.

Svetovna vas nas sili iskati skupni jezik. Zato marsikaj poenostavimo. Odrekamo se posebnostim osebe, kraja, regije. Zato mnogi želijo ohranjati in poudariti 'partikularnost', lokalno, osebno. Ne bi se radi izgubili v množtvu, v kulturni uravnilovki. Želimo ohranjati svojskost, svojo posebnost, identiteto. Zaskrbljen sem, ko vidim, da nekateri ljudje iščejo svojo identiteto v skrajnem nacionalizmu, v strahu pred tujci (ksenofobiji), identiteto iščejo v orožju in genocidih. To boli.

Kljub temu pa upam v renesanso, v preporod. Da bo prišla doba, ki bo postavila v središče pozornosti človeka in ne trg, človeka in ne ideologijo. Zato bo dala prednost dialogu, ne pa diktaturi, ljubezni ne sovraštvu. Je pa res, da ostaja misel na renesanso ljubezni popolna utopija, če ne iščemo Resnice, ki edina osvobaja.